

SETENA SORTIDA

Dia 4 de març de 1989

DE RUBINAT A CARRETERA DE SANT GUIM A SANT RAMON

Entre avui i demà ens proposem travessar la Segarra. El Manel ens ha preparat unes etapes ben curtes i, és clar, essent a la Segarra, gens muntanyoses. En altres paraules: que tot fa pressagiar un passeig sense problemes.

El sol, tal i com va sent norma aquest any, ens acompanya de ple. A l'altra cara de la moneda el paisatge ressec de camps d'ordi a punt de l'extremaunció ens palesa un cop més la fragilitat de la nostra natura. Quan acabarà aquesta secada?

Pel camí trobem Montfalcó Murallat, poble-castell a terres pobres de secà que ens parla de la importància d'aquesta zona en la configuració de Catalunya. Es una llàstima que a hores d'ara no sigui més que un poble quasi abandonat i gens, o mal, reconstruït.

La manca d'incidents és la nota d'avui, el relaxament és la norma fins al punt, Oh sacrilegi!, que després de dinar, a mig camí, el Paraigüa ha fet per primera vegada una bona migdiada.

Ben aviat som a la casa de colònies de Sant Guim, algunes veus opinen que l'hospedatge no reuneix les estrelles necessàries pel bon dormir del Paraigüa. Les dissidències més radicals en aquests assumptes acabaran trobant el llit més tou de la fonda del poble.

L'afany cultural ens porta a visitar Cervera a la tarda. A la nit tots ens desplaçem en autocar a Lleida, on el Xavier Roselló canviarà botes i motxilla pel vestit blanc i negre de la Coral Sant Jordi. El concert és magnífic.

Dia 5 de març de 1989

DE LA CARRETERA DE SANT GUIM - SANT RAMON A CASTELLFOLLIT DE RIUBREGÓS

Si ahir varen faltar incidents, avui el poc temps de camí (menys de tres hores) els farà quasi impossibles.

Amb un tres i no res som a Castellfollit. Davant nostre ja queden ben clars els propers objectius, en aquest cas en forma de graons orogràfics: Serra de Pinós, Port del Comte.

Aquesta vegada la novetat serà el dinar-costellada que ens ofereix la Isabel i el Regus en una vella vinya de Guissona (avui camps d'ordi). Al crit de la costellada han respost vint-i-nou paraigüeros, i es pot observar així com mou més personal la gastronomia que la muntanya, fins i tot al Paraigüa. La costellada esdevé una felig i agradable trobada presidida per la "santíssima trinitat" que queda allí retratada.